

Romantisk essä om konsten att bada bastu på "vårt" sätt

Företeelsen att bada bastu finns i många länder som t.ex. Viet Nam, Ryssland och Korea. Nu säger någon; men Finland då?

Jo, visst är det så att vår Svenska bastukultur i mångt och mycket liknar den Finska. Jag har emellertid inte tänkt orda om vilket land som var först. Det är inte det som denna essä har för avsikt att uppehålla sig vid.

Jag vill istället åskådliggöra "vår" bastukultur. Den som vi utvecklat genom idogt bastubadande vid Domaruddens sjöbastu och som vi förfinat under åren. Dessutom orsaken till att vi nästan dagligen träffas för att utbyta nya erfarenheter och insikter med bröderna. Med detta sagt, vill jag inte påstå att vi skulle vara mer skitiga än andra samhällsmedborgare.

Som i de flesta brödrasällskap och gillan har vi också informella regler som vi anpassar oss till. Dessa regler sätter en sorts norm för hur bastubadandets skall föregå för att den rätta upplevelsen skall uppnås. Det är också vad gästande utsocknes bastubadare får till sig och med glädje anammar i brödernas sällskap.

Lojalitet och respekt är ledord som genomsyrar bastukulturen. Redan i omklädningsrummet börjar förvandlingen från den allmänna världen till en gemenskap utan yttre attribut som socialgrupp, välstånd och läggning. Dessa yttre attribut ligger kvar i omklädningsrummet när vi nakna stiger in i basturummet där sanningen råder.

Den sociala samvaron är mycket viktig och diskussionen kan många gånger ge nya insikter om livet som sådant samt aktuella händelser i världen. Men också berikande filosofiska utläggningar om religion, traditioner och sedvänjor. Dock ej att förglömma de praktiska råd och information om saker och göromål som ligger i tiden.

Kasta ut en fråga eller påstående och diskussionen tar lätt fart genom de många schatteringar av erfarenheter och kunskap som bröderna besitter. Inte sällan framstår någon broder som den rena antagonisten vilket ger momentum i diskussionen.

Nu är det 98 grader i bastun. Någon säger; kolla veden i kaminen! En annan lägger in några vedklabbar. En tredje uppmanar till att slå på fem skopor vatten på stenarna för att känna löyly. Öronen krullar sig, -tiden står stilla, -diskussionen avstannar och total tystnad råder. Vi är nu alla långt från den allmänna världen.

Så har det gått en kvart, svetten rinner efter kroppen. Någon frågar; hur kallt är det i sjön? En annan svarar 7 grader. Och så som på en given signal springer vi ut ur basturummet och dyker på huvudet rakt ner i sjöns mörka vatten. Det är skillnaden i temperatur som gör att det känns som tusen nålar mot kroppen när vi åter står på bryggan.

Nu kommer vilopausen. Lämplig dryck dukas fram, och som många gånger förr beundrar vi solens reflektioner i Drängsjöns humus mörka vatten där den går ner i väster.

Med en vederkvickelse i kroppen som inte liknar något annat, och tillika renhet till kropp och själ är vi åter redo att träda in i den allmänna världen.